

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3784

гр. Варна, 05.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Красимир Т. Василев

Членове: Мирела Огн. Кацарска
мл.с. Христо Р. Митев

като разгледа докладваното от Красимир Т. Василев Въззивно гражданско дело № 20233100501951 по описа за 2023 година

Производството е въззивно и е образувано е по въззивни жалби, както следва:

1. На Областна администрация – Варна, чрез ю.к. Василев против Решение № 2672 от 18.07.2023 година, постановено по гр.дело № 2361/2023 година, по описа на ВРС, в частта, с която съдът е уважил претенцията на В. М. Ц. и е осъдил Областна администрация да му заплати сумата от 780 /седемстотин и осемдесет лева/ лева, представляваща частичен иск за стойността на дължимата безплатна храна в общ претендиран размер от 1 896 лева, за отработени 950 дни за периода 27.02.2020г. до 01.09.2022г., на основание чл.285 вр.чл.140,ал.3 КТ, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска -27.02.2023г. до окончателното ѝ изплащане, както и сумата от 120/сто и двадесет/ лева, като частичен иск от 654.11 лева, представляваща обезщетение за забава в плащането на главницата за периода от 01.03.2020г. до датата на подаване на исковата молба 26.02.2023г., на основание чл.86 ЗЗД

В жалбата се излага, че съдът е тълкувал неправилно закона и че на това основание решението следва да бъде отменено. Сочи се, че нормалния режим на хранене не е бил препятстван и / или затруднен от трудовите задължения на ищцовата страна. Излага се още, че не е налице задължение у Работодателя да осигури безплатна храна, както и че работата на ищеца няма специфичен характер, изискващ предоставянето на храна. Сочи се още, че ищеца е

получил и сумата от 600 лева в края на 2022 година. По същество искането е атакуваната част от съдебния акт да бъде отменена, а претенцията – отхвърлена.

По делото е постъпил отговор от страна на В. Ц., чрез адв. П., с които се излага, че жалбата е неоснователна и че решението е правилно постановено.

2. Втората жалба е насрещна, по реда на чл. 263 ал. 2 от ГПК е подадена от В. М. Ц., чрез адв. П. № 2361/2023 година, по описа на ВРС, в частта, с която ВРС е отхвърлил претенцията за разликата над 780 лева до претендирания размер от 806 лева, за периода от 30.09.2022 година до 31.12.2022 година.

В тази жалба се излага, че решението на съда не почива на нарочни доказателства, което прави акта необоснован. Излага се още, че липсват данни изплатените 600 лева да са част от сумата, дължима за храна. По същество се иска решението да бъде отменено, а претенцията – уважена.

Против тази жалба е постъпил отговор от страна на Областна администрация, с които те я оспорват и молят решението да бъде потвърдено.

По отношение на представената с Въззивната жалба на Областна администрация Заповед РД -23-7706-35 от 21.02.2023 година, съдът приема, че същата нито е нова, нито нововъзникнала, поради което не изпълнява условията и изискванията на чл. 266 от ГПК. Ето защо е редно приобщаването ѝ да бъде отказано.

Предвид горното, ВОС,

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **30 октомври 2023 година, от 09.30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за приобщаване към доказателствата по делото на Заповед РД -23-7706-35 от 21.02.2023 година.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____